

MŪŠŲ LIETUVA

MUSU LIETUVA
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

Jornal Lituano «NOSSA LITUANIA»

DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

ADRESAS:

Avenida Zelina, 706 — Caixa Postal 371
SÃO PAULO

Atskiro numerio kaina Cr.\$ 2,00

NR. 149 (18)

SÃO PAULO — BRASIL, 1952 M. GEGUZĖS MĖN. MAIO 3 D.

V METAI

Gen. Ridgway vietoj Eisenhowerio

Atlanto tarybai prašant prez. Trumanas atsistatydinuo šio generolo Eisenhowerio pasiūlė Ridgway, vyriausį kariuomenės vadą Korėjos fronte. Gen. Ridgway ne tik gabus kariškis, bet ir talentingas diplomatas.

— Amerikos teismas nepripažįsta prezidentui Trumanui teisės paimti vyriausybės žinion geležies industrijos.

Sąryšy su šiuo sprendimu ruošias 650 fabriku darbininkų streikui.

Bylą dar svarstys Vyriausiasis Tribunolas.

— Balandžio mėn. 27 d. Atlante, esant miglotam orui, su sidurė Amerikos karo laivyno du laivai: lėktuvnešis «Wasp» su torpedeiru «Hudson». Susidūrimas buvo toks smarkus, kad torpedeiras tuoj nuskendo. Žuvo 167 jūrininkai. Išsigelbėjo 61. Lėktuvnešis ir sužalojo. Bet žmonių aukų nebuvo.

— Sąjungininkai yra paruošę atsakymą Rusijai. Deryboms Vokietijos klausimu kelias neužkiristas. Tik pabrėžiama, jeigu norima rinkimų keliu Vokietiją sujungti, prieš rinkimus ir rusai savo zonoje turi įsileisti UNO skirtą komisiją ištirti sąlygas ir galimybes laisviems rinkimams.

— Vokietijos ir sąjungininkų taikos sutartis pasirašyti numatyta 20 d. gegužės.

Prieš vakarų Vokietijos vy-

riausybės politiką smarkioje opozicijoje yra socialdemokratai. Jie nori pirma tartis su Rusija ir balsavimų keliu suvienyti.

— Gegužės mėn. 1 d. proga komunistai Berlyne rengiasi sukelti neramumus.

— Romoje buvo susirinkę mitingui 50 tūkstančių fašistų.

— Geležinkelių linijos priklausančios Brazilijos vyriausybei bus pervestos privačioms kompanijoms, kurioms ir vyriausybė turės savo akcijų. Projektą svarsto parlamentas. Jei taip bus padaryta, tai reikia tikėtis, kad susisiekimas geležinkeliais bus žymiai pagerintas.

— Komunistų valymas Brazilijos kariuomenės tarpe dar tebetęsiamas.

— Brazilijos prekyba su Europa kasdien didėja. Ypač perkama daug mašinų.

— Vata Brazilijos ūkyje užima antrą vietą Pirmą — kava. 1951 m. vatos derlius buvo 388 tūkstančių 105 toneladų vertėje 8 milijonų 189 milijonų kruzeirų. Vata buvo apsodinta virš dviejų milijonų hektarų. Vienam hektare užaugo vidutiniškai 449 kilogramai.

Daugiausia vatos užaugino São Paulo estadas — 230 tūkstančių toneladų.

Brazilija kariaus Sąjungininku pusėje,

sako generolas Canrobert. Ap gailėtina, bet sąlygos gali pasaulį nuvesti į trečiąjį karą. Ir šitame nepatenkintame pasaulyje mes esame, mes turėsime dalyvauti konflikte. Mūsų patriotizmas mus stumia į tikrąjį kelią, šalia demokratijų. Taip pareiškė spaudos atstovams šiaurinės apygardos kariuomenės vadas gen. Canrobert.

— Kaikurie ekonomistai pranašauja didelę ekonominę krizę 1954 metais. Tvirtina, kad aukštas pragyvenimo lygis Amerikoje nebus galima ilgainiui išlaikyti.

— Vaikų paralyžiaus liga São Paulo estade tebesipliesčia.

— Rusija protestavo prieš Amerikos tarpusavio pagalbos sutarties pasirašymą su Japonija.

— Japonija pirmą kartą ginčiuosis prieš komunizmą.

— Prancūzų keleivinį lėktuvą skrendantį iš Frankfurto Berlyną apšaudė rusų lėktuvai. Du keleiviai sužeisti. Kol incidentas bus likviduotas, susisiekimas oru yra sustabdytas.

LAIŠKAS MOTINAI LIKUSIAI TEN ANAPUS...

MAMA! —

Tas žodis toks paprastas, o taip brangus. — Pirmas žodis, kurį prataria kūdikio lūpytės pažindamos pasaulį. Šiandieną, šnabžda mano lūpos su ilgesiu tuos du skiemenis ir mintys skrieja ten toli už Okeano...

Matau aš Tave Motulę, sulinkusią nuo gyvenimo naštos, likimas Tau nepagailėjo. Šiandieną, kada visas pasaulis kartoja Tavo vardą, Tu išėjusi prie vartų rymai susimąšiusi. Linguoja žiedais pabalusios vyšnių šakos, tulpės ištiesusias savo taureles, spalvų žaismingumu palydi Tave. Praeidama Tu abejingai pažvelgei į jas. Tavo žvilgsnis nuslinko į toli — į vakarus. Ten palinko saulė.

Priešais — ilgas vingiuojantis keilas, toks tuščias ir tylus. Kiek sykių. Tu laukdavai pareinant tuo keliu savųjų vaikų! Kokiu džiaugsmu nušvisdavo Tavo akys, kai Tu išgirdavai mažų kojyčių trepsėjimą! Tavo ausyse skambėjo nepabaigiamai tik vienas žodis «mama...» Tas žodis, kuris Tau teikė gyvybinę energijos, kuris dare Tave jauną, kuris leido Tau išgyventi tikros laimės pajautimą.

Jis lydėjo Tave ir dieną ir naktį, dabar — jis nutylo.

Ir štai bėga Tavo žvilgsnis kelia, atsimuša į horizontą, Tu lauki vis, o mažas, toks blankus vilties ki-

birktėlis, suvirpina Tavo skausme akmenėjančią širdį. «O gal ateis?» — klausi savęs ir pati išsigąsti to klausimo.

Dar labiau palinko saulė. Rausvai nusidažė vyšnių žiedai, neramiai sušiūreno vėjas šakose. Susidūravo tulpių taurelės. Tarsi žaisdami vėjo pirštai palietė Tavo žilų plaukų pluostelį. Jie švelniai gluosto Tavo veidą: «Mama... mamyte...» šnabžda kažkas Tau taip tyliai. Tik Tu girdi tą šnabždėsį. Nušvinta akys, išblykusios lūpos nori nusišypsoti: «Mamytel...» Kaž kur toli, nuaidėjo. — Tai balsai Tavo išblaškytų vaikų, jų mintys glosto Tave. O Tu vis rymai tokia vieniša, tokia tyli savo praeities džiaugsmu ir dabarties skausme, tik kalbančios akys palydi gėstančią saulę.

Mama, brangiausia! Šiandieną, kai visam pasauliui, daug laimingų vaikų ateina pas savo motiną ir bučiuoja jos rankas įteikdami jai dovanų, eisiu ir aš pas Tave.

Mano meilė Tau nepažįsta jokių rubežių, jokių kliūčių. Aš einu pas Tave, kad padėti, kaip dovaną po Tavo išvargusiomis kojomis, viską, ką aš surinkau gražiausio ir geriausio savo gyvenimo kelyje. Šiandieną prieš mano langą pražydo mimozos krūmelis, niūraus viešo samantame fone išsiskleidė spindintis baltumu orchidėjos žiedas; sabinė eukaliptų šakose gieda himnus saulei, šypsosi dangus, žaidžia peteliškės... Visą tai sujungusi į skambančią simfoniją aukoju Tau, Mama. Tebūnie tai simbolis mano padėkos Tau už tą laimę, kurią jaučiu galėdama suprasti Tave. kaip o Motiną.

Tavo Duktė

Brazilija, 1952. 5. 4.

P a s a u l y j e

Karo pavojus dar nėra praėjęs

Anglijos generalinio štabo viršininkas maršalas Slim, grįžęs iš Vašingtono, kur turėjo pasitarimų su Amerikos kariuomenės vadovybe, spaudos atstovams pareiškė, kad «pasaulis sėdi ant bačkos pako». Yra galima, kad sąmojingai, ar per neatsargumą, gali užmesti kibirkštį, kuri iššauktų katastrofą.

«Nenoriu nieko gąsdinti — kalbėjo maršalas — bet pavojus yra realus». Bet kiekviena atveju Amerika ir Anglija yra tokioje padėtyje, kad gali atsakyti su dvidešimčia atominių bombų į kiekvieną priešą bombą, kurią išmestų ant mūsų.

Pavojinga padėtis Korėjoje

Balandžio mėn. 27 d. nusiginklavimo konferencijos sušaukimas turėjo būti galutinis

arba taika arba toliau tęsti karą. Bet pirmomis sekmadienio rytmečio valandomis, UNO kariuomenės komendantas to iniciatyva, susirinkimas buvo atšauktas. Į šį susirinkimą komunistai buvo pasiruošę ateiti galutinai atmesti UNO pasiūlymą dėl beaisvių grįžimo savan kraštan. UNO atstovai dar vis manė rasti kompromisą. Bet visiems kompromisams kelias iš anksto komunistinės propagandos buvo užkirstas.

Gen. Ridgway pareiškė, kad taika su komunistais Korėjoje Japoniją pastatytų į daug pavojingesnę padėtį, negu karas.

Iš komunistų fronto pranešama, kad jei 27 d. balandžio būtų neprieita prie taikos ir vėl būtų tęsiami mūšiai fronte, komunistai būtų panaudoję visas turimas aviacijos atsargas Azijoje. Taip pat būtų susilaukę «talkos» ultra modernių rusų lėktuvų. Korėjos ateitis labai juoda.

BIJO ŠEŠELIU Argentinos spauda artima

prezidentui Peronui r a š o, kad prez. Peronas balandžio mėn. 23 d. pranešęs, kad jau metai laiko kai turis žinių, kad viena tarptautinė organizacija veikia prieš Argentiną per radio, spaudą, kiną, norėdama nuversti esamą vyriausybę. Tai propaganda, anči laikraščiu, vadovauja Amerikai.

Šitoks spaudos tonas, iškot kitur priešų nukreipiant žmonių dėmesį nuo krašto vidaus sunkumų, yra bendras visoms diktatūroms. Argentinai čia nieko nauja neišrado.

Maskva garantuoja Lenkijos sienas

Varšuvos vyriausybė su tam tikru susirūpinimu seka Maskvos politiką su Vokietija, kad pastarajai savais politiniais sumetimais nepažadėtų sienų revizijos, kurios dabar eina Oder Neisse linija. Maskva norėdama šiuos rūpesčius išblaskyti, oficialiai patikrino, kad dabartinius ruožnius laiko nekeičiamais.

Rusų lenkų draugiškumui sustiprinti Stalinas atsiuntė laiška dabartiniam Lenkijos prezidentui Boleslav Bierut, jo 60 metų sukakties proga, pabrėždamas rusų-lenkų draugiškumą. Šis rusų pareiškimas yra didelis ginklas K. Adenaueriui, vakarų Vokietijos ministeriui pirmininkui, savai politikai apginti.

SUNAIKINUS BOLSEVIZMĄ — KAS TOLIAU?

Ukrainiečių kultūros draugų sąjungos leidžiamam biuletiny vasario mėn. vedamam straipsny «Sunaikinus bolševizmą — kas toliau?» nagri-

Rinkimų diena Amerikos piliečiams yra didžiosios pareigos ir atsakomybės diena, kuri išplaukia iš demokratijos. Visi piliečiai, be tikėjimo, rasės ar tautybės skirtumo turi balsavimo teisę.

Moterys sėdinčios prie stalo prižiūri rinkimų eigą. Vyras dešiniajame kampe pasirašo rinkimų knygoje. Išvengti apgaulinėjimams parašas yra palyginamas su pirmuoju prisūstu parašu. Gilumoj rinkėjas išsina iš kabinos, kur paliko savo balsą.

nėja kas bus daroma su Rusija toliau. Koki jai bus palikti ruožiniai, kur jie prasidės ir baigsis. Šiuo klausimu, kaip pastebi biuletinis, nėra dar vienodos nuomonės vakarų spaudoje, nei diplomatų tarpe. Diplomatai šiuo klausimu yra labai atsargūs. Tik vakarų Europoj esančių emigrantų bei tremtinių spauda turi aiškius reikalavimus, būtent:

1. Rusai, nekomunistai-mo narkistai, reikalauja, kad Rusija būtų atstatyta su visomis sienomis buvusiomis prieš 1917 metus.

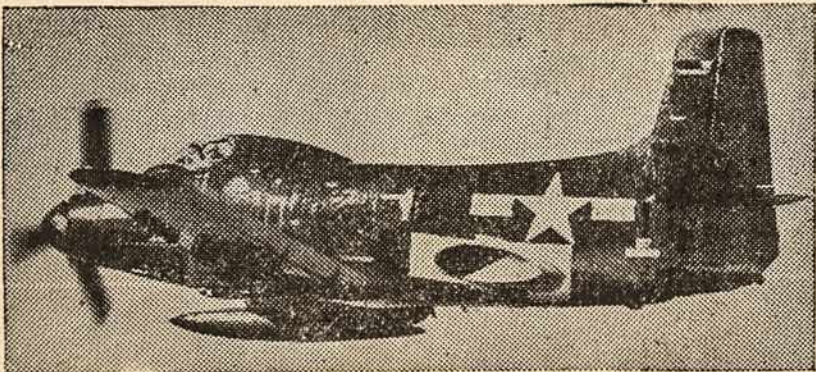
2. Nerusų tautos, dabar ir įjungtos į Rusijos teritoriją, reikalauja nepriklausomybės

kiekvienai respublikai, imant skaičiais rusai sudaro 42 nuošimčius visų dabartinės Rusijos gyventojų.

Pažymėtinas vienas dėmesio vertas reiškinys — pasipriešinimas komunizmui didžiausias vyksta ne Rusijos tautybės kraštuose. Žinojom savo laiku apie Kaukazo tautų sukilimus, apie partizanų kovas Pabaltijy, Ukrainoj ir t.t.

Panašią padėtį matome ir imigracijoje. Pavyzdžiui, rusai imigrantai Prancūzijoje ligi šio karo buvo didžiausi komunizmo priešai. Po karo

(Nukelta į 3 psl.)

Amerikos jūrininkai bando naujais bombardavimo lėktuvą A2D «Skyshark».

Senelė kurstė ugnį trikojyje, ant kurio joo dame katilė virė kiauulėms ēdamas. Po virtuvę sklido savotiškas aitrus tvaikas dūmų, susimaišęs su viralo kvapu.

Jonė čia pat virtuvėje sėdėjo ant vaikiško suoloelio ir skuto bulves pietums. Karts nuo karto ji pakeldavo galvą, stebėdama senelę. Tie patys kilmingos bajorės bruožai, tik nebėra juose išdidumo, kaip kadaise. Gyvenimas gilesnes vagas jos veide išvagojo, jos nosis dar labiau susmailėjo, tačiau blyškių gėstančių akių žvilgsnis, prislėgtus pečius aštuntam kryželiui, pasidare nuolankus, lyg pasidavė likimui.

— Pažiūrėk, ar aš nepaišina? — tarė senelė, atsigręžusi į Jonę. — į veidrodį nebenuori žiūrėti. Visai savęs nebepažįstu, — tokia biauri kempinėlė pasidariau. Jau greit Baltabalos kalno smiltys mano veidą išlygins.

— Nekalbėkit apie tai, močiute, — paniuro Jonė. Nesuvaldomas liūdesys ją pagavo. Nepermaldaujama Giltinė, prieš Jonės akis supylusi jau kelis kapus, kuriuose palaidojo jos mylimų žmonių palaikus, dabar tykoja dar vienos aukos Josios saujose Jonė mato blizgant gelsvą Baltabalos smėlį.

— Kaip aš nekalbėsiu, kad jau mane žemė traukia? Taip navatna ir baisu būna kartais. Andai, kai nulipau nuo aukšto kopėčiomis žemyn, man pasirodė, kad įkritau į gilią tamsią duobę. Pradėjau šaukti nesavu balsu, kol prisišaukiau Petrą. Ji atidarė priemenės duris ir parodė man, kad lauke šviesu. O aš visa drėbėjau iš baimės, nes vis tebejaučiau, kaip duobė mane traukia, tebejaučiau savotišką žemės kvapą... O paskui, vieną dieną, grįžtant iš bažnyčios, pamačiau tikrus monus. Lyg tos visos šiau diniais stogais lūšnos dingo. Ir mano trobelės nė ženklo. Vieton jų, lyg grybai po lietaus, išdygo visa eilė didžiulių mūro namų ir rūmų, aptrauktų melsvu rūku, pro kurį skverbėsi nematomos saulės spinduliai. Taip, vaikeli, jau mano kūną traukia duobė, o dūšia pasiruošiusi skristi pro rūkus į dangiškuosius rūmus. Bet ar beras ji pro tuos rūkus keliai?

Ir senutė, prisėdusi ant klibančio suoloelio, apkrauto puodais, čėpsėjo bedante burna.

Jonė, slėpdama susijaudinimą, skubino plauti bulves, kišo malkas po trikojū, kad tik nepažvelgti močiutės akis. Ji jautė, kad reikia senute priglausti prie savo gyvastingos krūtinės, rei-

KAROLĖ PAŽĖRAITĖ

MAŽASIS GENEROLAS

čia kaip nors salaikyti tą jos smukimą žemyn, bet, kaip visuomet, drovumas surakino jos judesius. O juk šitą visą senovišką trobą, su mažais langais, žemomis lubomis ir šiaudiniu stogu, drauge su jos šeimininke, žemė traukte traukia į save. Smunka šimtametė, pūvėsiais atsiduodanti troba, o su ja ir ši išdidi kadaise moteris.

Senelė tuo tarpu, atsidūsusi, žvilgterėjo į langą.

— Mažasis generolas teina, — tarė ji. — Ar tik ne pas mus? Bet juk jam čia nėra kas daryti. Vaclova jis tegali rasti Kauue. Čia, pas savo motiną, jis retas svečias.

Prie išlaukinų durų kažkienu lengvi, pasitiktieji žingsniai. Sustoję. Beldžiasi. Močiutė paskubomis plovėsi rankas, o Jonė paspaudė se noviška durų klingę.

— Labą dieną, — tarė rimtu gero žmogaus balsu, generolo uniforma apsirengęs, žemoko ūgio, svečias. Nors ir jo veidas niekuo nesiskyrė nuo šio kaimo žmonių, bet jo mažų pilkų akių žvilgsnis ir visa laikysena dvelkė ramiau pasitinkinčiu drašumu ir inteligentiškumu.

Pagarbiai pabučiavęs senelės ranką ir pasi sveikinęs su Jone, pasisakydamas savo pavardę, pasiteiravo apie senutės sveikatą.

Pastaroji pagyvėjo, lyg pajaunėjo ir, paprašiusi svečių svetainėn, beveik linksmai užtraukė savo įprastą paskutiniu laiku dainą:

— Laikas, jau laikas ir man ant Baltabalos kalnelio... Jūsų tėveliai daug jaunesni nukeliamo «namo», tai ka jau mac bekalbėti?

— Dievo keliai nežinomi, — tarė generolas. — Aš kaip tik atėjau paprašyti mamytę ir panelę pagerbti mano mirusius tėvus. Prašyčiau ryt rytą dalyvauti šv. mišiose ir paskui kapinėse, kur klebonas pašventins ant tėvų kapų paminklą.

— Labai dėkui, kad mūsų neužmiršot pa-

kviesti. Būsime net būtinai, — dar labiau močiutė pagyvėjo, lyg džiaugdama, kad visi žengiantieji prieš karstą seniai, kad dar kam ji reikalinga. Tas nereikalingumo jausmas paskutiniu laiku dvelkė iš kiekvieno senelės pasakymo. — Jone, atnešk taures. Tokio reto svečio susilaukėm.

— Labai dėkui, mamute, bet aš negeriu, — mandagiai atsisakė generolas.

Močiutė stojosi nuo kėdės rami, išdidi, kaip anuomet, kada jos išbalęs veidas nebuvo tokiom giliom vogom išrėžytas, o tik tebuvo nužymėtas ryžtingais brūkšniais.

— As gi jums neduosiu arielkos. Tegū nebasis su velniukais ją liūne laka, — pasakė tvirtoku balsu senelė, ir nušlepsėjo kamaron. Kada grįžo su žalsvo gėrimo buteliu rankoje, jos veidas šypscijos visomis raukšlėmis.

— Tik jūs paragaukit, — ragino ji svečių ir dukraitę. — Tokio gėralo jūs nēgausit nė pas prezidentą. Tik grįžusi iš Rusijos po karo į namus, prisiraškiau ēglių uogų ant Miškinės kalvos ir pagaminau šį midų. Šiemet jam suėjo 15 metų.

— Iš tikro, tokį gėrimą tegeždavo senovėje Lietuvos kunigaikščių pilyse, — pagyrė svečias midų. — Ir ta žalsva spalva labai įdomi.

— Tai ir yra paslaptis. Tokį žalsvumą jūs tegalit išgauti iš žalių nenunokusių ēgliauogių. Mano a. a. žmogus šį midų praminė dievų gėrimu.

— Jūsų senelis buvo senoviškų lietuviškų tradicijų garbintojas, — pastebėjo generolas, žiūrėdamas į Jonę. — Aš pas jį mokykloje mokiausi.

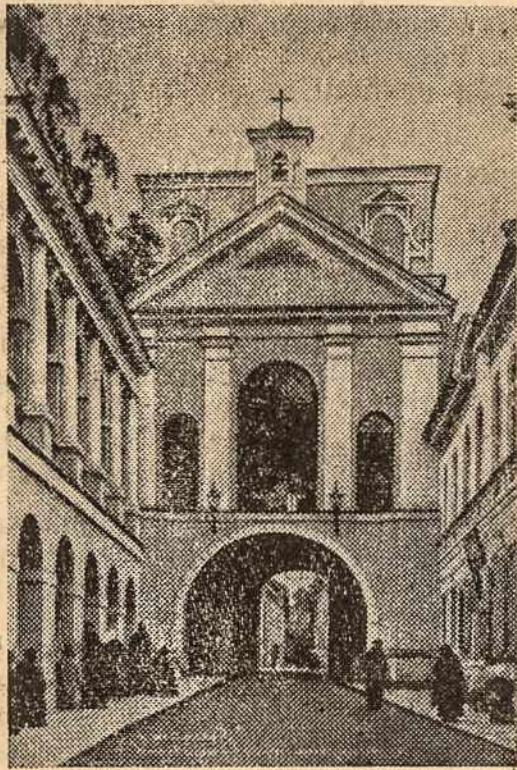
Paskui jis susimastė. Matyt, prisiminė nerūpestingą kūdikystę. Nežymi šypsena atklydo jo lūposna.

— O kas toji apsigaubusi skara moteris, kuri naktimis vaidindavosi parugėmis keliaudama? Kai tik naktigoniai norėdavo ją sučiupti, ji, kaip migla, kaip monas pranykdavo. Tik įdieno jus žmonės rasdavo, kur tik tos paslaptingos moters buvo nueita, baltuojančius «Aušros» ar «Varpo» laikraščius.

Jonė žvilgterėjo į senelę ir, nustebusi, pamatė, kad beviltiška nereikalingumo išraiška tame sename mielame veide pranyko.

— Tai buvot jūs, mamute, — tarė generolas su pagarba.

12 Isakymu Lietuvei Motinai

AUŠROS VARTU MARIJAI

Marija, Motina geroji
Tėvynės mūsų Lietuvos,
Taikoj ir laisvėj ją globojai,
Globok ir vėtrose kovos.

Tėvų sodybos žiburėlis
Te amžių amžiais neužges,
Ant savanorio kapo gėlės
Tesaugo viltis mus brangias.

Išėjus skausmo kelią kartų
Tenepalūš ir nepalinks,
Tau padėkot prie Aušros Vartų
Visa tauta tesusirinks.

Marija, motina geroji,
Tu būki saule mūs šviesia,
Taikoj ir laisvėj mus globojai,
Globok ir karo dienose.

B. Brazdžionis

«Tėviškės Žiburių» sausio 31 nr. «Moterų Zodyje» įdėtas įdomus ir radikalus vedamasis «Motina tremties šeimoje». Nusakęs motinos vaidmens svarbumą, norint išlaikyti lietuviybę mūsų jaunojoje kartoje, straipsnio nežinomas autorius patiekia dvyliką aiškiai formuluotų reikalavimų lietuvei motinai; čia dedame jų santrauką:

1. Kalbink savo vaiką tiktai lietuviškai.
2. Mokyk jį pirmųjų maldelių lietuviškai.
3. Vesk vaiką į lietuvišką darželį.
4. Paaugusiam, neleisk skaityti menkaverčių kronikų.
5. Surask jam draugų tarp lietuviukų.
6. Vesk jį į lietuvių bažnyčią ir pareng mus.
7. Tegu lanko nepraleidinėdamas šeštadienio mokyklą.
8. Aprūpink vaiką lietuviška literatūra.
9. Tegu vaikas tau talkininkauja darbuose.
10. Ugdyk savo vaike pagarbą sve timam žmogui.
11. Aiškink vaikui didžiasias Lietuvos šventes ir gedulus.
12. Stenkis išlaikyti gerą sugyvenimą ir lietuviškus papročius savo šei

KAZYS INČIŪRA

TĖVIŠKĖ

Niekur neišeisi, niekur iš laukų tų,
Kur dangus toks melsvas, kaip melsvi linai.
Nors svetur ir auksu grįsti miestai būtų,
Be tėvynės dūmų trokšti tu tenai.

Iš nakties bažnyčion moterys būriais eis,
Prie miestelio kojų apsiaut susės.
Pasigersi žodžiais, sąmojais lengvaisiais,
Nes gimtoji žemė lūpom jų šnekės.

Kai mergaitė leisis ežeran su nėšiais,
Kai ji juoksis saulei, dainą kai niūniuos, —
Tavo širdį meilė ims dalytis, plėšys,
Tartum balti paukščiai mėlynuos kėluos.

Vakarui atėjus, brolis eis pro varčią,
Armonikos raudos skris laukais lygiais.
Iš dangaus kris žvaigždės, paliks melsvą erčią
Ir sukris į lauką, liulantį rugiais.

Kils iš balų rūkas, rūkas slinks papieviais,
Kryžiaus koplytelė slėnyje pabus.
Zengs nuo kryžiaus Kristus, žengs medinis Dievas,
Aplankys sodybas, saugos mūs laukus.

Kerpėjęs nuo liūčių, skeldėjęs nuo vėjų,
Ant pečių neš kryžių, po našta linguos.
Tais pačiais keliais eis, knygnešiai kur ėjo
Ir paguldė kaulus Sibiro snieguos.

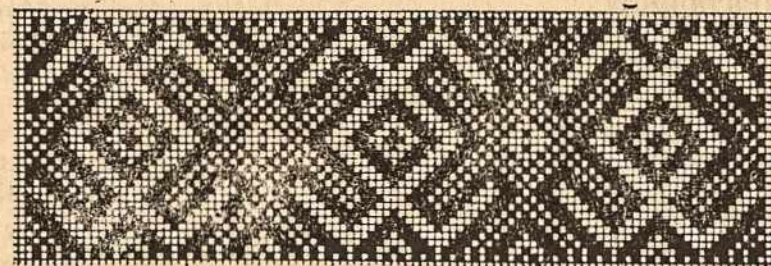
Aplankys griuvėsius, kur dvarai kadaise,
Baudžiavą įvedę, lėbaudavo vis,
Kur po rykštėm klupo, prievaizdų nepaisę,
Girdė juodą žemę kraujo srovėmis.

Aplankys už kaimo kartuvių kalnelį,
Kur linguoja mėnuo debesų laive.
Guli ten sukilę prieš valdovų valią,
Jų veiduos žemėtuos žydi Lietuva.

Eis dar į sodybą, Motina prie lingės
Vientūrij rėksnij lopšine linguos:
— Lylia, varguolėli. Auk. Būsi petingas.
Josi ir atneši saulę mūs namuos.

Plauks papieviais rūkas. Mėnuo guls už girių.
Kaime trečią užgieduos gaidys.
Grįš klajūnės vėlės, karstuos grįš numirę —
Vėl Rūpintojėlis savo kryžiuon grįš.

Veltui tavo mintys į svetur keliauja.
Saulė nors šviesiausia, bus svetur tamsi.
Čia brangiau už auksą juodos žemės saujai
Nes kiekvienoj dulkėj čia tu pats esi.

SUNAIKINUS BOLŠEVIZMĄ — KAS TOLIAU?

(Atkelta iš 2 psl.)

tapo šalininkais dabartinės sovietų politikos kai mynų atžvilgiu, visur skelbdami sovietškąjį patriotizmą. Nieko panašaus neatsitiko su kitų tautybių emigrantais. Kodėl? Todėl, kad kova prieš sovietų Rusiją yra vedama kitais tikslais. Ne tik sunaikinti komunistų, bet taip pat ir už tautinį išsilaisvinimą, nepriklausomybę. Gi rusams ši kova nieko kito nereiškia, kaip tik nuversti komunistinę vyriausybę ir jos vieton pastatyti demokratiją ar monarchiją.

Šiandien sunku pasakyti kokią poziciją užims patys rusai būsimam kare. Bet visos kitos tautos išeis prieš Kremlį, jei joms bus patikrinta nepriklausomybė. Būtų didelė klaidą manyti, kad pavyzdžiui Ukrainos partizanai su ištiestomis rankomis prisidės prie kiekvienos kariuomenės karo metu, nežinant ir neturint patikrinimo jų politinių reikalavimų. Pirmoj eilėj tautinis išsilaisvinimas. Ukraina, vienodai turi būti traktuojamas karui pasibaigus, kaip ir kitos satelitinės tautos.

Sekančią dieną po mišių kapinėse susirinko kuklus būrelis žmonių. Visi susibūrė prieskoningo juodo granito paminklo, kuriame buvo įkalta mirusių mažojo generolo tėvų atvaizdai, į kuriuos su nuoširdžia meile žvelgė jų sūnus.

Klebonas, baigęs šventinimo apeigas, pasakė kalbą, nupasakodamas vargingą generolo tėvų — trobelninkų gyvenimą, kaip jie troškė savo sūnui šviesesnio rytojaus ir per didelį vargą išleidę jį į mokslus. O dabar jiems, esą, iš dangaus malonu žiūrėti į savo sūnų generolą.

Mažasis generolas kukliai iš klausė klebono kalbos ir pats tarė keletą žodžių, kurie Jonėi išmigo ilgam.

— Mano brangūs kalmynai ir mano nukeliavusių Anapus tėvelių bičiuliai! Atleiskite, kad aš jus, pakvietęs pagerbti mano tėvus, atitraukiau nuo darbų. Jūsų vaikai ir vaikaičiai jau nuo aušros dalgėmis žvangina, o jum paliko apeiti namų apyvoka. Labai esu jum dėkingas už jų su maldas, už jūsų nuoširdų mano mirusių tėvelių pagerbimą. Nebenoriu daugiau jus trukdyti. Tik norėčiau jum dar pasakyti, kad didžiausias mano a. a. tėvelių nuopelnas ne tas, kad jie mane leido mokslui, bet kad jie man įskiepijo Tėvynės meilę. «Žtūrėk, vaike, nenužemink lietuvi vardo», tarė tėvas išleisdamas mane į rusų gimnaziją. O motulė man pašnibzdėjo: «Mylėk, sūneli, šią brangią žemelę, kuri tave išaugino, ir, jei bus reikalas, nesigailėk jai gyvybės». Ir tie brangūs tėvelių žodžiai apie meilę Lietuvai mane tebelydi per visą mano gyvenimą, kaip koks jų paliktas testamentas.

Klebonas atsisveikino su generolu, pakviesdamas jį klebonijon pietų. O jis dar kurį laiką tebesikalbėjo su senyvais vyrais, kurie klausė jo patarimų.

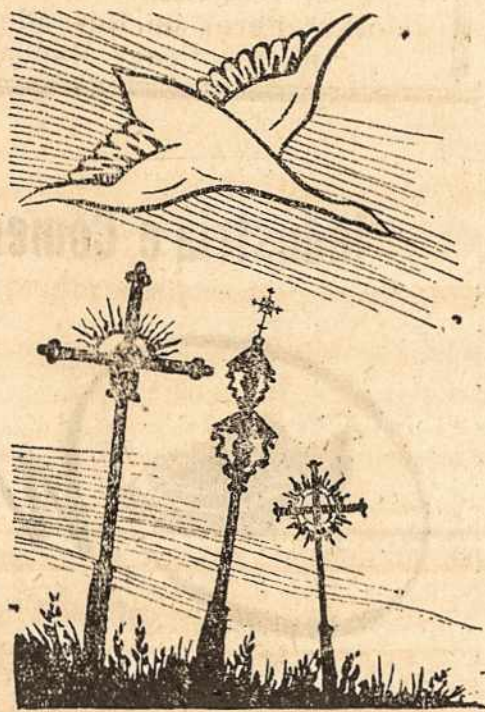
Senelė, pakalbėjusi su generolu, atsigrėžė į susimąsčiusią Jonę.

— Štai, prie šių krūmų buvo mano tėvų kapai, — parodė gyslota ranka. Bet tų kapų nė ženklo neliko. Neramus rusų priespaudos, pasukui lenkmečio metas sulygino kapus su žeme. Ne tik tuos, bet ir kitus. Geradarė žemė nesigaili niekam vietos. O ant aukščiausios Baltabalos kalno viršūnės, nuo kurios gražiai matyti mėlynuojant Dusios ežeras, svyruoiklių beržų pavėsyje, slepias senelio kapas su kukliu kryžium. Ša-

lia jo palikta vieta dar keliems kapams. Kažin kieno dabar ellė nužengti į tą šeimos kapą? O gal jau giltinė ten žarsto smėlį besivaipydama bedante burna?

Neužilgo Baltabalos kalnas priglaudė juodą karstą su senelės palaikais. Tas karstas beveik siekė dieuko pūvantį grabą. Tačiau Jonė tiki, kad senelės siela, nugulėjusi rūkus, nukrirdo dangiškiųjų rūmų kryptimi.

Mažasis generolas, daug vėliau, kovodamas Lietuvos miškuose Miško Brolių tarpe prieš raudonuosius, atidavė savo paskutinę duoklę Tėvynei. Po ilgos kovos, turėdamas pasiduoti priešui, jis susisprogdino paskutine granata.

**Kunigo
JUOZO JANILIONIO
svarbieji gyvenimo
bruožai**

(Autobiografija 60 metų amžiaus sukaktyvių proga).

(Tąsa iš Nr. 148)

Vilnius. — Pačioj 1918 m. pabaigoj dalyvavau visos Lietuvos Mokytojų suvažiavime, kurį atidarė Švietimo Ministras Jonas Yčas ir karštą kalbą pasakė premjeras Šlezevičius.

Apsilankiau «Nepriklausomos Lietuvos» redakcijoj pasimatydamas su senu prieteliu kun. Tumu ir dar mažai pažįstamu kun. Krupavičium. Palikau keletą rašinėlių.

Pirmą kartą savo gyvenime buvan nuėjęs pažiūrėti vokiečių statomos operos «Hofmano Pasakos».

Tuoju po Nanjų 1919 m. teko apleisti Lietuvos sostinę. Pakeliui vokiečių banditai dar apiplėšė atimdami pinigų ir auksinį laikrodį.

Liepojus. — Gavau naują paskirimą vykti į Liepojų tal kininkauti kun. Vizbarui. Kol pasiekiau, praėjo apie trejetą mėnesių. Mat, važiuavau dar į Panevėžį pasiimti ten paliktų daiktų: reikėjo pereiti bolševikų frontą. Pasisekė. Grįždamas atgal į Kauną, buvau sustojęs Šlapaberžio dvare, kuriame išbuvau apie pusantro mėnesio rūpindamas vietos gyventojų dvasios reikalus. Čia teko pergyventi šiurpulingą bolševikų bandos užpuolimą ir paskui vokiečių kerštą. Viso to pasekmėj trys kruvinos aukos: du kari ninku sušaudė bolševikai ir dvaro sodininką vokiečiai. Padėjau pabėgti dvaro savininkui Mykolui Kvintui, o paskui ir pats pasprukau. Dabar pro Kauną, Tilžę, Klaipėdą pasiekiau Liepojų.

Liepojuj radau kleboną kuną Vizbarą ligoninėj: jį krėtė šiltinė; neatlaikė krizio ir pasimirė. Ant jo kapo pasakiau pamokslą ir kun. Tumo prašomas, parašiau platų nekrologą, kuris ilpo, berods, «Pažangoj».

Liepojaus drėgnas ir šaltas klimatas blogai paveikė sveikatai: gavau dusulį-bronkitą. Išsirūpinau atostogas, bet po jų jau nebegrižau atgal.

Liepojuj tuo laiku ėjo pamaldos 4 kalbomis: lietuviš-

kai, latviškai, lenkiškai ir vokiečiai. Latviams ir vokiečiams buvo atskiri kunigai, tat man teko patarnauti lietuviams ir lenkams: bažnyčioj ir mokyklose.

Skaisgirys ir Tytuvėnai. — Skaisgirin nuvykau paatostogauti pas seną prieteliu kun. Čepėną. Patekau Žagarės vyšnių sodnuose. Bet mažai teko jų ragauti, nes iš kelionės po nešvarius traukinius, gavau keistą ligą, kuri smarčiai pakamavo. Dr. Kuprevičius pavadino ją «sibirskąją jazva». Po ligos persikėliau į Tytuvėnus plaučių gydyti ir aplamai, sveikatą sustiprinti. Kaip matai pasitaisiau gerdamas ožkos pieną ir kvepuodamas šilo oru. Ačiū už tai geraširdžiam klebonui kun. Mickevičiui ir jo gospadinei. Amžiną atilsį jam: dar prie manęs pasimirė ir palydėjau jį griaudžiu žodžiu ant duobės krašto. Skirčiau su Tytuvėnais tuo laiku, kada bermontininkai plėšikavo Lietuvą, bet jau buvo gavę į kailį po Radviliškium.

Radviliškis. — Po atostogų nuvykau į naują paskyrimo vietą Radviliškį. Turėjau būti antruoju vikaru ir kartu kapeliūnu progimnazijoj ir pradžios mokyklose. Buvo klebonu kun Sarapas, kurio nelabai mėgdavo vikarai: sakydavo, kad jis skundžias vyskupui. Bet man jis buvo geras: ne tik neskundė, bet labai dažnai nuoširdžiai pasikalbėdavo. Mano vyresnysis draugas kun. Glianda, šedus, pasimirė nuo šiltinės. Verkiau ant jo kapo sakydamas pamokslą.

Radviliškį būdamas dažniau rašinėdavau į laikraščius, ypač į «Laisvę». Straipsniais gvildendavau lietuvių-latvių santykius.

Nei metų neišbuvęs Radviliškyje, gaunu kun Krupavičiaus pakvietimą persikelti į Kauną ir darbuotis «Laisvės» redakcijoj. Vyskupui sutinkant ir dar patariant, persikėliau į Kauną.

Kaunas. — Nauja sritis — žurnalistika. Buvau išėjęs tik kun. Tumo kursas Rygoje. Dabar sėdėjau krikščionių demokratų štabe greta Krupavičiaus, Dr. Draugelio ir Vyt. Bičiūno. Faktiškai pasidariau laikraščio vedėju, kadangi man reikėjo rūpintis ir turinio sutvarkymu ir technišku darbo atlikimu.

Po kiek laiko redakcija persitvarkė. Laikraštis išėjo nauju vardu «Rytas» iš pirmąsio sastato pasilikome

rudu du su Dr. Draugeliu. Įėjo nauji: kun. Bikinas, Dr. Iz. Tamošaitis. Materialinė laikraščio pusė buvo prof. Maliausko. Žinioje, kuriam pradėjo nebepatikti redagavimas ir pamažu vieną po kitam atleido iš pareigų.

Zarasai. — 1922 m. pradžioj gavau paskyrimą į Zarasus. Si vieta man buvo numatyta tuoju iš Seminarijos išėjus, bet karo įvykiai kitad nulėmė. Mat, čia buvo reikalingas kunigas mokas lenkiškai ir kartu lietuvis-patriotas

Pradžioj ėjau vikaro ir progimnazijos kapeliono pareigas. Vėliau, pasilikdamas kapelionu ir mokytoju, gavau Smelynės kleboniją, tik 3 kilometru atstumu nuo Zarasų, prie pat latvių sienos. Žiemą, būdavo, gyvenu prie buv. «Jedynoviercų» cerkvės, kurią paverčiau mokinių bažnyčia. o vasarą, atostogų metu, Smelynėje, gražiausioj kurortinėj vietoj, prie ežero ir pušyno.

Mėgiamas mokyklos darbas ir pačios gyvenimo sąlygos tiek nemažai malonumo. Tačiau buvo ir atvirksčiai pusė: visuomenės ir politikos dirvoj teko susidurti su įvairiomis intrigomis, kurios dažniausiai išplaukė iš neperaukštos dorovės valdininkų, kurie čia buvo prisijusti kaip į Lietuvos «Kamchatką» ar «Sakaliną».

Buvau kūrėju Lietuvių Klubu, kuris turėjo didžiulę salę su scena ir erdvas patalpas bufetui bei svečiams. Politiniai laikiaus Ūkininkų Sąjungos platformos.

Paskutiniaisiais metais susirgau apendicitu ir buvau ope-

ruotas Rygos Raudonojo Kryžiaus ligoninėje. Pargrižau į Zarasus tik daiktų pasiimti.

Vėl Kaunas. — Vyskupo Karevičiaus sumetimais buvau pašauktas į Kauną tęsti aukštąsias studijas Teologijos Filosofijos fakultete, kad pasirošti administratyviam pedagoginiam darbui prie Kūrijos ir Seminarijos. Studijuo damas Bažnytinę Teisę ėjau dar pareigas Tribunolo notaro ir Kauno Sunkiųjų Darbų Kalėjime bei Miesto Ligoninės kapeliono.

Neteko baigti kurso dėl sunkios dusulingo bronkito ligos, kurios metu Tėvas Bružkas jau «disponavo ant smerties», o daktarai: Kairiūkštis, Nasvytis ir Buinevičius, nunistodami vilties, pasiuntė mane klimatinei kuracijai į Italiją. Tai buvo 1926 m. balandžio 9 d. Su šios kuracijos pradžia pasibaigė mano kunigavimas Lietuvoje.

Lietuvoj iškunigavau 11 metų ir sulaukta 34 metų amžiaus.

UŽSIENIUOSE

26 metų periodas apima: 2 metų kuraciją Italijoj, 1 metų tikybinę ir diplomatinę misiją Pietų Afrikoj, 8 metų tikybinę misiją Argentinoje, 1 metų tikybinę misiją ir turistinę kelionę po Ameriką ir 13 metų išgyvenimo Brazilijoj.

Italija. — Pradžioj gydžiau si Tirolijoj: Merane ir Bolzane — slėnyse ir kalnuose. Vėliau persikėliau į Riviera, Bordigeroje, šiltame jūrų klimate. Jau pastiprėjęs gyvenau Romoje ir studijavau Perdzijoj. Naudodamas žurna-

listo teisėmis, nes buvau Lietuvos Žurnalistų Sąjungos nariu, ir gaudamas 75% nuolaidą, aplankiau per pusę «cento citta».

Italijoj rašinėjau «Kelionių įspūdžius», kuriuos spausdino «Vairas», «Rytas» ir «Lietuva». Buvau sudaręs spausdintų vaizdų rinkinį, kurį pasiunčiau į Kauną savo priete liui prof. Tamošaičiui, bet kada grįžau į Lietuvą, neberadau. Taip ir dingo.

Atsiliepdamas į mano įspūdžius kan. Tumas rašė man viename laiške: — galiu tau pranešti gražią naujieną: va kar pus mane buvo apsilankiusi Pečkaukaitė-Satrijos Ragana ir manęs paklausė ar aš nepažįstu Italijos įspūdžių autoriaus: girdi, tai pirmas lietuvis rašytojas inteligentiškai rašęs kelionės vaizdus. Na, pats Tumas visados mekėdavo paglostyti su «deimantu kais», bet šiuo atveju kažkodėl norėjo dar žinomos literatės nuomorę pridėti. Aišku, man patiko.

Išėjęs į platesnį «svietą», taip jau buvo lemta, gyvenau su jūra, su kalnais ir dangaus skliaustais, mėgindamas atspėti jų paslaptingas mintis. Žmonių nemyliu, bet buvau mylėta.

Pietų Afrika. — 1929 m. Lietuvos Užsienių Reikalų Ministerija, kurios priešaky sto vėjo Dr. Dovas Zaunius, pavedė man atlikti misiją, sąryšy su konsulato steigimu, emigracijos išrišimu ir lietuvių kolonijos aplankymu. Si misija užtruko 6 mėnesius.

Svarbesni veikimo punktai buvo Kapštatas, Jonesburgas ir Pretorija. Pradžioj suėjau į santykius su vietos Kurijomis, su lietuvišku ir lietuviškai žydišku elementu ir paskiau užmezgiau oficialius santykius su Pretorijos Vyriausybe.

Savo uždavinį atlikau pasisųsdamas platų raportą Užsienių Reikalų Ministerijai. (Daugiau bus)

SKAITYK IR PLATINK
«MŪSU LIETUVĄ»

Lietuvi,

Ar jau įsigijai 1952 metų Kalendorių — Metraščių? Įsigyti galima «Mūsų Lietuvos» Redakcijoj av. Zelina 706. ir kiškuose.

Puiki proga nusipirkti

Mésine

Tik už penkiasdešims tūks tančių (Cr. 50.000) kruzeirų ir su mėnesine nuoma Cr. 1500.

Praça São José Nr. Vila Zelina

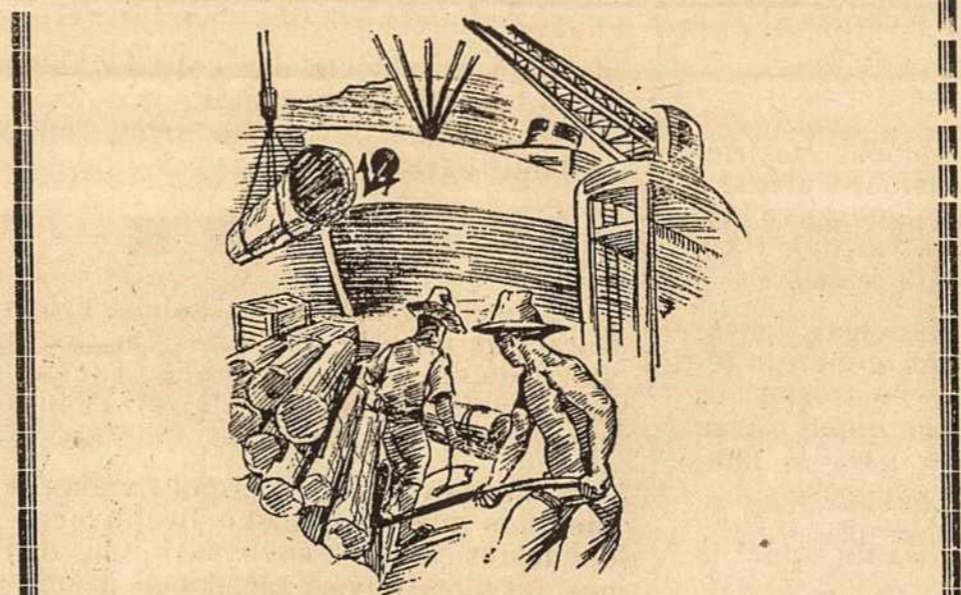
Reta proga!

Pigia kaina - geromis sąlygomis - su didele fregezija

Parduodamas Baras

AV. PAIS DE BARROS, 55

Tartis ten pat vietoje.

Madeiras do Brasil
PERES & PRANAS LTDA.

Importação — Exportação
Raštinė: - Av. Churchill, 94 - 11.º and. - sala 1110
Rio de Janeiro - Fones: 52-0229 e 32-6265
Em Minas Gerais: -
Peres & Cia. Ltda. - Leopoldina - R. Providencia, 71
Jother Peres de Resende - São Pedro dos Ferros
Amadeu Cesar Machado - Nanuque. Minas.

Industria e Comercio de Calçados

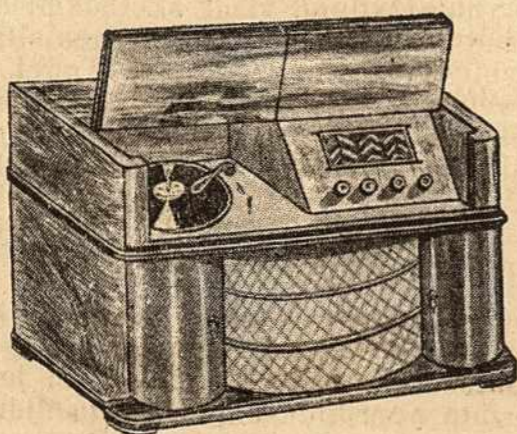
SPECIALYBĖ BATŲ: vyrams, moterims, panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 719

São Paulo

Sprindys & Cia

PARDUODA

TOBULIAUSIAS RADIO VITROLAS.

balso grynumas, skambumas

Sprindys & Cia — Largo S. Jose 1.

Kaip niekur kitur, prieinamiausiomis kainomis. Parduodama patogiomis sąlygomis ir išsimokėjimui

REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO
J. L. Galinskas Ltda.

BALDŲ SANDĖLĪ.
AV. DR. GIACAGLINI, 71-C — V. ALPINA.

Casa Sprindys & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 — V. ZELINA — S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI
NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų,
įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-
fagonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

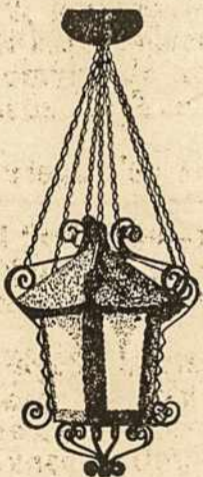
Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA
IŠSIMOKĖJIMUI.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.

MEKANIKOS DIRBTUVĖ

Gaminami įvairiausių braižinių vitražai,
vieliniai tinklai tinkavimui ir tvoroms,
langų stiklų apsaugos, užtvaros, geležinės
durys ir vartai, banguotos skardos durys
pagal mastą.

Gaminami žibintuvai įvai-
riausių tipų. Daromi įvairių
dydžių gražtai žemei gręž-
ti. Pardavimas grynais ir
išsimokėtinais.

JONAS VARNAUSKAS & FILHOS

Telefonas (recados) 3-0710

Rua 12 N.º 39 — Vila Zelina
Avenida Zelina N.º 714 — (fundos)
Caixa Postal 4118 — São Paulo

Atelier de Modas

ALEXANDER BAGDONAS

RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 275 — 7 AND. — SALA 73
TEL. 34-7482 — SÃO PAULO

Foto-Studio "BERNARDO"

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė padidini-
mams tamsiuose tonuose ir sepia, spalvinimais aliejiniais
dažais ir pastele.

ARTHUR SCHMIDT

Primami pakvietimai į namus — Senų portretų reprodukcijos
RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO

Este copo representa:

**Saúde
Alegria
Disposição**

E A POSSIBILIDADE
DE GANHAR
UMA LINDA BICICLETA

**E
CORRESPONDE
A**

1 OVO
150 GRs. de LEITE
10 GRs. DE PÃO

VIC-MALTEMA

PRODUTO
100%
NACIONAL

VIC MALTEMA — SABOROSO E NUTRITIVO

Produto da COMPANHIA PROGRESSO NACIONAL - Rua José Paulino, 717 - Fone 51-7277 - São Paulo

Radio Dirbtuvė ir Laboratorija

ALGIRDAS IDIKA

RUA BENJAMIN CONSTANT, 103 — São Caetano do Sul

SKUBIAI REIKALINGI į me-
chanikos dirbtuvę šaltkalviai -
(sereleiro) atlyginimas geras
kreiptis: Av. Zelina, 714 - fun-
dos.

CAJAS SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojines, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

JORGE MATELIONIS

KRAUTUVĖS:

Rua São Caetano, 526
Fone 35-3260

Rua São Caetano, 510
São Paulo

VIENINTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMĀOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio
puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vien-
balsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visa-
dos naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835 Caixa Postal 3967
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223 S Ñ O P A U L O

Lietuviai BRAZILIJOJE

Visos Lietuvos Motinos

kviečiamos į Motinos Dienos minėjimą šį sekmadienį, 4 d. gegužės.

PROGRAMOJ:

7 val. motinų intencija mišios.

15 val. Vila Zelinos mokyklos patalpose ruošiamą motinų pagerbimui programą, kurią išpildys seselių mokyklos mokiniai ir Bendruomenės choras.

Lietuvės motinos, dalyvaukite jums ruošiamame pagerbime.

— Antra gegužės mėn. sekmdienį, t. y. gegužės 11 d. 15 val. Dariaus-Girėno salėje, Mooca, Rua Lituania 67. ruošiamas Motinos Dienos minėjimas. Meniška programą atliks Dr. Vinco Kudirkos vardo ir Vytauto Didžiojo vardo mokyklų lietuvių kalbos mokytojai, o taip pat šokėja Marija Vagnerytė.

GEGUŽINĖS PAMALDOS

Vilą Zelinoje šiokiadieniais 7:30 val. vak. Sekmdieniais ir šventadieniais 6 val. vak. Šeštadieniais 7 val. vak.

VYRŲ BROLIJOS

narių susirinkimas šaukiamas šį sekmadienį, gegužės mėn. 4 d. 15 val. mokyklos patalpose.

-- Balandžio mėn. 26 d. Lie

tuvių S-ga Brazilijoj savo patalpose, rua Lituania, 67, su ruošė vakarą. Programoje buvo sporto numeriai: boksas, imtynės. Iš lietuvių programoje dalyvavo Balys Adomavičius, Kalinauskas, Žičkus.

PAIEŠKO

Stefanija Meškauskienė, gyvenanti 603 Kingsway, Sudbury, Ont. Canada, paieško savo brolio Mikalojaus Beino ro, gimusio 1904 m. Zarasuose. Iš Lietuvos į São Paulo išvyko 1929 m. Vedęs žmoną Anelę.

Skambėjo Dainos

Balandžio mėn. 27 d. Bendruomenės choras kartu su choro remėjais buvo išvykę į Guarapiranga parką, prie Santo Amaro ežero, gamtos prie globstyje, atsikvepti grynu oru, pasilinksinti.

Piknikan autobusais ir privačiais automobiliais prisirinko virš 200 žmonių. Tas keletas vaizdų eukaliptų pavėsy praslinko nejučiomis, nes iš anksto buvo suorganizuota įdomi programa, kuriai vadovavo Al. Boguslauskas.

Pirmoj eilėj buvo sporto programa: estafetiniai bėgimai, futbolas ir komiškas sportas, etc.

Mergaičių estafetinius bėgimus laimėjo altai. Vyrų — tenorai. Futbolo nugalėtoju liko irgi tenorai (4x3). Bulkučių valgyme laimėjo Br. Klišys ir El. Simonytė.

Kai baigėsi sportas, eukaliptų pavėsy šeimininkės dengė stalus, nešė valgius ben-

driems pietums. Ir prie stalo susėdo choristai ir remėjai. Pietų metu skambėjo dainos ir muzika, visiems jau žinomo lietuviško orkestro. Papietavus vieni žaidė aikštėje, kitai muzikai grojant lietuviškus šokių linksminosi salėje.

Ir kai saulutė pasviro vakaruosna ir eukaliptų šešėliai išsitiesė ant Santo Amaro ežero, dainoms skambant choras su savo prieteliais grįžo Vila Zelino.

KLAUSYKIMES AMERIKOS BALSO LIETUVIŠKAI

Amerikos Balsas perduoda į Lietuvą žinias, politinę apžvalgą, iš plataus pasaulio lietuvių gyvenimo žinias kiek vieną dieną. Gegužės — birželio mėnesiais iš New Yorko 1600-1615. (Brazilijos laikui 1800-18, 15 val.) Amerikos Balsas bangas lengvai paguana ir Brazilijoj kiekvienas stypresnis radio. Bangų ilgumas 19.16 ir 13 metrų. Šią pat programą perduoda ir kitos stotys radio bangomis: 251, 49, 41, 31 ir 25 metrų.

ANTROJI PROGRAMA kiekvieną dieną Amerikos laiku yra transliuojama 21,45 - 22,00 val. (Brazilijos laiku programos pradžia penkiolika minučių prieš vienuoliktą valandą nakties, ligi vienuoliktos valandos) šiomis bangomis: 31, 25, 19, 16. Ši pati programa dar yra perduodama kitų stotų šiomis bangomis: 49, 41, 31, 25, 19. Antroji programa dar kartojama 6,15 ir 9,15 val. ryto.

Amerikos Balsas duoda žinių iš Brazilijos lietuvių gyvenimo.

LIETUVIŲ MOKSLEIVIŲ

susirinkimas šaukiamas šį sekmadienį, gegužės mėn. 4 d. po 8:30 val. mišų Vila Zelinos mokyklos patalpose. Praėjusiame susirinkime naujų narių įstojo 20. Tikimasi, kad šis susirinkimas dar daugiau atvyks.

Ši organizacija mokslus einanti jaunimą suriš su Lietuva ir Lietuvos reikalais. Iš jaunosios kartos turi išeiti kovotojai už Lietuvą. Jų susilauksim, kai jaunimas bus su tapęs su Lietuvos reikalais iš pat savo jaunystės. Todėl ir kreipiamasi į tėvus, nes čia yra sprendžiamas artimos ateities lietuvių likimas.

VOKIEČIŲ SPAUDA APIE LIETUVĄ

Gražus, papuoštas puikio- mis iliustracijomis, "Schwabische Illustrierte" vasario 9 d. numerį skiria partizanams Lietuvoje. Pirmoj eilėj trumpai nupasakoja lietuvių priešinimasi bolševikams ir apie partizanų veikimą. Rašoma apie Lietuvos tikinčiųjų laiką atneštą Šventajam Tėvui ir apie kovojančios Lietuvos igaliojimus Vyriausiam Lietuvos Išlaisvinimo Komitetui. Laikraštis duoda ir pavardę vieno iš atvykusių iš anapus geležinės uždangos, būtent Burokas (Spėjama, kad tai yra pulk. Burokas. Red.)

Prasiveržimas pro geležinę uždangą atsiėjo brangiai: krito šeši partizanai. Tik dviem su dokumentais pavyko pasiekti laisvuosius vakarus. Aprašymas yra papuoštas puikio- mis, didelėmis nuotraukomis iš partizanų gyvenimo Lietuvoje. Minėtas laikraštis eina į visą kultūringą pasaulį. Lietuvos reikalams yra didelė propaganda.

ĮSIGYDAMAS LIETUVOS PASAŲ PRISIDĖSI PRIE KOVOS UŽ LIETUVOS LAISVĘ

Tėvynėj pasilikusieji savo gyvybėmis skina kelius į laisvę. O iš tavęs lietuvi, gyvenančio laisvam pasauly, tėvynė tereikalauja tik kelių dešimčių kruzeirų paaukoti Lietuvos laisvinimo reikalams.

«Lietuvio Pasa» buvo patriotiškumo dokumentas. Kai į tavo namus atneš «Lietuvio Pasa», žinok, kad ir tu su savo auka artini Lietuvos išlaisvinimo valanda.

JURGIS GARŠKA — ŠACHMATŲ NUGALĖTOJAS

Polcijos saržentas Jurgis Garška jau antri metai yra kariškių turnyro šachmatų nugalėtojas. Lošimuose dalyvauja kariuomenės, forca publica ir policijos karininkai. Apie lošimų eigą plačiai rašė «Gazeta Esportiva». 23 d. balandžio mėnesio. Linkime mūsų tautiečiui ir sekantiems metais pirmosios vietos nepaleisti iš savo rankų.

SKAITYK IR PLATINK «MŪSŲ LIETUVĄ»

Dr. E. Draugelis

Vidaus ir nervų ligų specialistas, baigęs Maskvos Universitetą 1914 m.

MEDICINOS ANALIZŲ LABORATORIJA

daromi ligų analizai — kraujo, šlapimo, išmatų, skreplių, tulžies (figado), nustatymas ankstyvojo neštumo, kraujo grupės, džiovos, sifilio, gonorėjos, etc.

R. Barão de Itapetininga, 139 - 2.0. Valandos: 9-12 15-18
Telefonas — 34-0038

Residencia: Indianapolis Av. Itacema, 42

Nuvykę į Santos, Praia José Menino neužmiršk pasinaudoti šeimyniniu

Pensionu «Sete de Setembro»

Virtuvė pirmos rūšies. Užkandžiai duodami bet kuriuo metu

Pensiono savininkas LILIAN KOTCHENKO

RUA SANTA CATARINA, 22 - SANTOS JOSÉ MENINO
FONE 4-3570

IRMAOS

ESCRITORIO VILAZELINA

BAUZYŠ

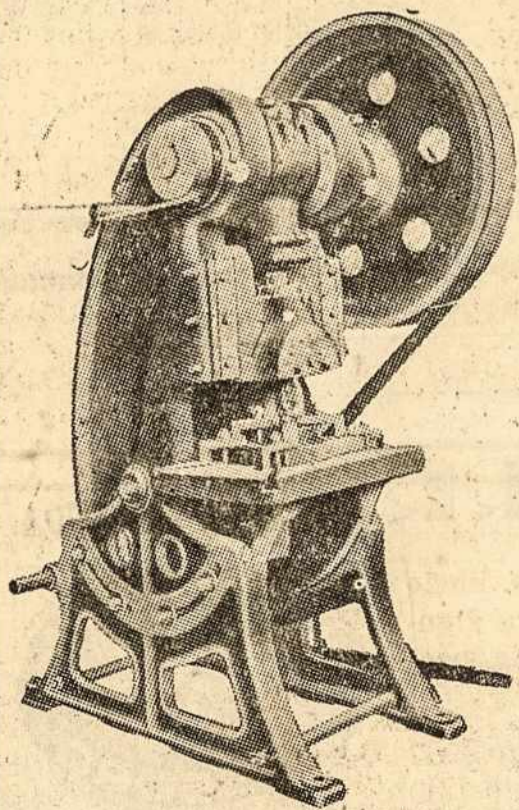
Registrado no C.R.C. sob o n.º 551

AVENIDA ZELINA, 749 — VILA ZELINA — S. PAULO

Aberturas de firmas
Encerramentos de firmas
Transferencias de firmas
Contratos na Junta Comercial
Distritos na Junta Comercial
Escritas Fiscais
Escritas Comerciais

Contratos de locação
Cartas de Fiança
Requerimentos
Balancos
Alvarás diversos
Seguros de Fogo e
Seguros de accidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

Oficina de Modelos
para fundição e
Marcenaria!

PETRAS SIMONIS

BRAIŽYTOJAS —
MODELISTAS

Įvairiausi modeliai ma-
šinų lydimui!

BALKONAI, VITRI-
NOS IR KOMERCINIŲ
IŠTAIGŲ ĮRENGIMAI!

VISI KITI MEDŽIO
DARBAI!

São Paulo, Vila Zelina
Rua Venda Nova, 46
Recados Telef. 3-0710

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tikrai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C

VILA ALPINA